

Strahovit izbruh ognjenika Etne.

TEKOČA LAVA UNIČUJE VSE KAR JI PRIDE NA POT

Lava iz ognjenika Etne je odrezala železnico ter teče proti morju. — Messina-Catania železniška črta je pretrgana. — Laški kabinet se bo danes sestal, da odredi odpomoč.

RIM, Italija, 11. novembra. — Predvčerajšnjim je kazalo, da je dosegel ognjenik Etne višek svoje sile. Včeraj je pa obnovil svojo aktivnost ter pošiljal iz sebe široke reke lave, o katerih se domneva, da bodo povzročile še večjo škodo kot se je pri prejšnjih izbruhih.

Dve sicilijanski mesti, Nunziata in Carraba, o katerih se je še včeraj domnevalo, da sta izven nevarnosti, sta zopet resno ogroženi. Prebivalstvo obeh mest je pobegnilo. Njih lastnino so odvedli s pomočjo velikih armadnih tovornih truckov.

Glavna železniška črta med Messino in Catanijo je bila razžrta na enem mestu od tekočega ognja, vsled česar je mesto Catania sedaj odrezano od potniške zveze po železnici. Posebna potniška služba s čolni med Messino in Catanijo je bila otvorena včeraj in po dva čolna vozita vsak dan v vsako smer, a ceni se, da je to nezadostno za ekonomske potrebe prebivalstva. Majhno mesto Giarre, nekoliko bližje morja, je še vedno izven nevarnosti, a nikdo ne ve, za koliko časa.

Vulkanologi so prenehali dajati napovedovanja glede erupcij, ker bi bilo vse enostavno le ugibanje. Oni opazujejo lahko le, da se vrše erupcije naprej z isto intenzivnostjo kot na prvi dan in da so se otvorili novi kraterji poleg centralnega žrela, čeprav ne v popolnoma drugi smeri.

Vsak napor so vprizorili, da se prepreči nadaljne izgube življenj in kjerkoli je prebivalstvo le količkov v nevarnosti, se dotični kraj sumarično izprazni. Uničenje je bilo vsled tega omejeno v glavnem na materialne stvari, čeprav je tudi ta škoda zelo velika ter je napravila na tisoče ljudi brez doma.

Ponoči nudijo velike reke lave fantastičen in strašen prizor. Ko derejo po obronku gore, dobi človek vtis, kot da je bila velikanska metropola izpremenjena v krvavo-rdeče koščke, kajti glavna reka lave je na nekaterih mestih cele pol milje široka. Vse, kar pride v njen tek, je uničeno.

Včasih so obkoljene velike vodne cisterne in to proizvede smrtonosne pline, ki žare preko obširnih ozemelj. Včasih pa povzročijo eksplozije, povzročene vsled stvorenja plina, da pošilja lava goreče jezike plamena visoko proti nebu.

Domačini molijo k Bogu, da ne bi erupcija proizvedla potresov, kot se je že pogosto prej pripetilo.

ATANIA, Sicilija, 11. novembra. — Proti večeru je delovanje Etne nekoliko ponehalo. Reka lave, ki je drla proti Nunziati in Carrabbi, se je zmanjšala.

Nad žrelo ognjenika je poletel v aeroplanu profesor G. Ponte, eden najbolj znanih italijanskih vulkanologov. Pri tej priliki je ugotovil, da bo delovanje ponehalo.

Po mestih in vaseh se vrše procesije. General Scipioni je otvoril svoj glavni stan v neposredni bližini točke, kjer bo lava dospela do morja.

Vojaštvo pomaga prebivalstvu pri odnašanju pohištva in druge lastnine.

V bližini tukajšnjega kraja je veliko taborišče, v katerem se nahaja nad pettisoč beguncev. Zanje skrbi vojaška oblast.

Povzročena škoda je ogromna. Na tisoče in tisoče kmetov je izgubilo svojo lastnino.

Človeških žrtev ni bilo dosedaj, ker se lava tako počasi premika, da lahko sleherni pobegne pred njo.

TRIDESET KOMUNISTOV ZAPRTIH V WASHINGTONU

Trideset komunistov je bilo zaprtih v Washingtonu, ker so vprizorili protikapitalistično parado v zveznem glavnem mestu. — Demonstranti niso imeli dovoljenja za demonstracijo.

WASHINGTON, D. C., 11. novembra. — Trideset mladih moških in žensk, ki so prišli v Washington iz New Yorka in industrijskih središč Nove Anglije, da prizore "proti-kapitalistično in proti militaristično" demonstracijo, se nahaja v celicah policijske postaje. Neumorno so si prizadevali dvigniti vsak o sto dolarjev jamščine, da čakajo v svobodi na proces pred policijskim sodiščem v ponedeljek.

Izredniki so nosili bandero, ki so zahtevala takojšnje odpoklicanje mornariških vojakov iz Nicaragua in odpustitve iz ječe Johna Porterja, podpredsednika unije tekstilnih delavcev v New Bedford, Mass. Korakali so parkrat krog državnega in vojnega poslopja ter so ravno hoteli oditi pred urad vojnega tajnika Davisa s peticijo, ko so posegli vmes detektivji iz washingtonskega policijskega departmanta.

Ko so bili voditelji vprašani, če imajo dovoljenje za javen obhod ter priznali, da ga nimajo, je rekel eden detektivov:

— O. K. Pa paradirajmo v policijski glavni stan.

Vseh trideset se je pokorilo, čeprav so ostro protestirali, da jim ni bilo dovoljeno izročiti peticije tajniku Davisu. V skupini je bilo osem deklet, ki ki niso še dosegle dvajsetega leta. Vsi so bili obdolženi paradiranja brez dovoljenja in vsak njih je bil stavljen pod jamščino stotih dolarjev.

John Porter je zaprt v Leavenworth zvezni jetnišnici, ker je pobegnil iz armade.

Sedemleten deček ubil desetletnega.

HARRISBURG, Pa., 11. nov. — Mafriano Mannaro, star deset let, je bil ubit včeraj od Alberta Manareca, starega sedem let, v kuhinji Manarecevega doma na neki farmi, šest milj iztočno od tukaj. Stariši obeh dečkov so delali na polju, ko se je završilo streljanje. Oba dečka sta se igrala v bližini hiše. Manarecov deček je stopil v kuhinjo in par minut pozneje mu je sledil drugi otrok. Ko je Mafriano odprl kuhinjska vrata, je bila sprožena puška in strel ga je ubil na mestu.

Družina se boji zastrup- ljevalne zarote.

BRATTLEBORO, Vt., 11. nov. — Oblasti so pričele preiskovati nemeravno zaroto, da se zastrupi družino Mr. in Mrs. John Rathel iz West Dummerston, šest milj od tukaj.

Mrs. Rathel se je pritožila v zadnjem poletju, ko ji je poginila krava od navideznega zastrupljanja, in rekla, da so neznanci streljali na njeno dvajsetletno hčerko, dočim so ob neki drugi priliki videli nekega nepoznanega moža v bližini njene hiše.

V preteklem mesecu je baje našla vrečo s strupeno zeleno barvo v bližini družinskega vodnjaka.

Družina Rathel se je preselila pred več leti v Vermont iz Adams, Mass. in odkar je kupila farmo, je bila vedno zapletena v številne procese s sosedi.

PROSLAVA 10. OBLETNICE PREMIJJA

Predsednik Coolidge je vodil Združene države pri proslavi dneva premirja. — Spomin Nepoznanega vojaka je bil počaščen.

WASHINGTON, D. C., 11. nov. — Pod vodstvom predsednika Coolidge je proslavilo narodno glavno mesto na najbolj obširen način konec svetovne vojne, odkar se je vrnila domov ameriška ekspedicijska armada.

S pričetkom popoldneva je romalo nebroj ljudi k grobu Nepoznanega vojaka na Narodnem pokopališču v Arlingtonu. Še pred večerom je bil grob natlačeno poln s svetkami in jutri bodo imele tam svoje ceremonije številne domoljubne družbe.

Ameriški deški skavti, 500 po številu, so že včeraj obiskali grob Nepoznanega vojaka in par drugih grobov, kjer počivajo možje iz njih organizacije.

Danes, ob enajstih zjutraj, ko je bilo dejanski podpisano premirje, so položili na grob Nepoznanega vojaka venec zastopniki sedmerih dobrodelnih organizacij, ki so bile oficijelno avtorizirane od Združenih držav tekom svetovne vojne, da vrše dobrodelno delo tukaj in v Evropi za vojaške.

Poincare poklican, naj zopet služi.

PARIZ, Francija, 9. novembra. — Predsednik Doumergue je poklical ob treh popoldne k sebi Raymond Poincareja ter ga formalno naprosil, naj sestavi kabinet, da stopi na mesto onega, ki je odstopil v ponedeljek.

Poincare je ostal pri predsedniku, da razpravlja z njim o možnostih rekonstrukcije kabineta narodne enotnosti, kljub opoziciji radikalnih socialistov. Obljubil mu je dati svoj odgovor še danes zvečer.

PARIZ, Francija, 11. novembra. — Po dnevu starih političnih naporov se je posrečilo Poincareju zbrati jedro nove vlade "republikanskega soglasja" v svojem uradu na Rue de Rivoli, s katerim upa stvoriti novo uravnano vlado.

BOJAKI, NAROČAJTE SE NA SLOVENSKE DNEVNIK V EDL. "GLAS NARODA", NAJVEČJI DRŽAVNI

BOSS BAJE POVZROČIL NESREČO

Osemnajst mrtvih in štiri nadaljni tik pred smrtjo. — Boss z gorečo smodko je baje povzročil nesrečo.

LYNN, Mass., 11. novembra. — Dvajsetletni Louis Rogers, osemnajsta žrtev strašne požarne katastrofe, ki je uničila tvornico Preble Box Toe Company na Brookline St., je umrl v soboto zjutraj v Lynn bolnici, na posledicah opeklin.

Smrt Harryja Blaney se istotako pričakuje vsako uro. Usoda njegove žene in petih otrok mu je ostala dosedaj neznana. Ostale žrtve katastrofe so bili delavci v tvornici, katerim je bila odrezana pot na prosto od plamenov, ko so eksplodirale skrajno nevarne kemikalije ter uničile tvornico.

Predno so pričele oblasti spreiskavo, so izjavili močno obžgani delavci, ki leže v bolnici, da je za krivul katastrofo tvorniški superintendent Lewis E. Puffer.

Puffer, ki je bil očitno kot vsi bosi mnenja, da veljajo požarni predpisi le za njegove delavce, je hodil baje po tvornici naokrog z gorečo smodko. Smodka pa je po motoma padla superintendentu iz roke, material se je unel in završila se je strašna eksplozija.

Kljub tem izpovedim pa so izjavile oblasti, na najbrž nikdar ne bo mogoče dognati vzroka katastrofe.

Moški naj hodijo oblečeni tako lahko kot ženske.

ATLANTIC CITY, N. J., 11. novembra. — Ephraim Mulford, predsednik državne zdravniške zveze v New Jersey, je rekel v svojem govoru tukaj:

— Danes so ameriške ženske v boljšem telesnem stanju kot pa moški. En vzrok za to je, da ne nosijo preveč oblek. Pokriti od vratu nadol s težko obleko, zgreše moški največji del dobičkov, katere bi imeli od ultra-violetnih žarkov sonca.

Dr. Mulford sam pa je nosil tako obleko kot jo nosijo ponavadi vsi moški.

VSTOLIČENJE JAPONSKEGA CESARJA HIROHITA V KIOTO

Japonski cesar je bil vstoličen sredi mističnih obredov. — Hirohito je bil proglašen cesarjem sredi pestrih prizorov v Kioto. — Posvečen je bil oboževanju solca in blagostanju podanikov.

KIOTO, Japnoska, 11. novembra. — Pod blestečo mavrico, ki pomenja dobro serčo, je bil včeraj kronan Hirohito kot cesar cele Japonske v pestrem obredu, ki je prav toliko star kot japonsko cesarstvo. Topovi so grmeli pozdrav novemu cesarju. 124. v japonski zgodovini, ko je zasedel prestol s svojo cesarico ter obljubil 75.000.000 Japoncem, da bo vlada novega administratorja mirna in srečna.

Velikanske množice so zlele, ko sta Hirohito in njegova žena Nagako prevzela vlado tega velikega cesarstva v cerimonijah, ki so bile zelo slikovite in pestre.

124. cesar Japonske je vstal ob sedmih zjutraj, na najbolj važni dan svojega življenja. Nato je odšel v Gyoden, kjer se je oblekel v bele obleke, ki so bile del cerimonije.

Ob devetih zjutraj se je pričela nato cerimonija sporočitve njegovim prednikom o njegovem vstoličenju. To je zelo starodaven obred, ki traja več ur.

Malo po opoldne je zasedel črni in zlati prestol. Ob obeh straneh prestola so stali trije simboli, potom katerih je bila dana Hirohitsu pravica, da vlada: božansko zrealo, posvečen meč in sveti dragulji. Dva dvorjana sta nato odstranila preproge krog cesarja ter razkrila cesarja zbranim množicam. Dve dvorjanki sta storili isto pri cesarici, ki je sedela na manjšem prestolu.

Kljub sijajnemu okolišču je bila cerimonija sama skrajno preprosta, — tipična za Šinto vero, ki je državna vera na Japonskem.

Cenejše izseljevanje v Canado.

MANCHESTER, Anglija, 11. nov. — Manchester Guardian pravi, da je bil sklenjen z parobrodniimi družbami dogovor, vsled katerega bo znašala prevoznina za izseljence mesto \$91.15 le \$71.60. To sklenje je bilo omogočeno od angleške vlade, ki je obljubila dati parobrodniim družbam podporo.

Vsaka soba doma iz časov Viktorije je bila preiskana. Detektivji so preiskali postelje, pokrite na staromodni način. Kurkali so med stare skrinje v podstrešju, polne spominov iz davno minulih časov. V hiši je bilo vse polno dragocenih stvari, vključno demante in denar, a nobena stvar ni bila preiskana.

Policija pravi, da ni bil rop motiv umora, a priznava, da ne ve, kaj bi bil motiv tega dejanja. Vseki detektiv, pridelen morilnemu oddelku, skuša iznajti celo stvar.

Pomožni coroner dr. George Berg, naglaš s tem, da je bil izvršen umor. Do nikalih drugih zaključkov ni mogoče priti. Zadnji človek, s katerim je govorila Mrs. Lantz, je bila njena sestra, Mrs. Alexander Meall.

— Povedala mi je, — že rekla Mrs. McFall, — da je v hiši mrzlo in da bo odšla navzdol v klet, da pripravi veliko peč. Takrat se je ona ravno oblačila ter odšla ven.

— Pozneje proti večeru sem se zopet oglašila, a ona mi ni odgovorila. Oglašila sem se zopet zgodaj zjutraj ter klicala toliko časa, dokler ni neka soseda razkrila, kaj se je zgodilo.

ZAGONETNA SMRT VDOVE

Policija v Detroitu je mistificirana vsled pomanjkanja motiva u m o r a bogate vdove. — Hiša ni bila oropana. — Truplo je našla v bližini peči neka soseda.

DETROIT, Mich., 11. nov. — Mrs. Jane Lantz, stara eno in petdeset let, ki je živila sama v dveh sobni hiši, opremljeni na način, kot je bil razkošen pred tridesetimi leti, je bila umorjena pred par dnevi.

Bila je vdova Frank H. Letza, ki je umrl pred poltrugim letom. Pred smrtjo se je umaknil, da živi od dohodkov svojega bogastva, katero si je nabral kot zemljiški trgovec ter prodajalec orientalskih preprog.

Mrs. Lantz so našli v kleti njene staromodnega stanovanja na 600 West Grand Boulevard. Klečala je v bližini peči in njeno truplo je bilo sklonjeno naprej, kot v molitvi. Zadaj na njeni glavi je bila velika rana.

Zadnja vrata kleti, odpirajoča se na vrt, so bila odprta. Poleg trupla je ležal težak kovčez, kot ga rabijo za prerabljanje ognja v peči. Policija ga je vzela v svoj glavni stan, za podrobno preiskavo krvnih madežev ali pa odtisov prstov.

DENARNA NAKAZILA

Za Vaše ravnanje naznanjamo, da izvršujemo nakazila v dinarjih in lirah po sledečem ceniku:

v Jugoslavijo		v Italijo	
Din.	1,000 . . . . . \$ 18.40	Lir	100 . . . . . \$ 5.90
"	2,500 . . . . . \$ 45.75	"	200 . . . . . \$11.50
"	5,000 . . . . . \$ 91.00	"	300 . . . . . \$16.95
"	10,000 . . . . . \$181.00	"	500 . . . . . \$27.75
"	11,110 . . . . . \$200.00	"	1000 . . . . . \$54.50

Stranke, ki nam naročajo izplačila v ameriških dolarjih, opozarjamo, da smo vsled sporazuma z našim zvezom v starem kraju v stanu znižati pristojbino za taka izplačila od 3% na 2%.

Pristojbina znaša sedaj za izplačila do \$30. — 60c; za \$50 — \$1; za \$100 — \$2; za \$200 — \$4; za \$300 — \$6.

Za izplačilo večjih zneskov kot goraj navedeno, bodisi v dinarjih lirah ali dolarjih dovoljujemo še boljše pogoje. Pri velikih nakazilih priporočamo, da se poprej z nam sporazumete glede načina nakazila.

IZPLAČILA PO POŠTI SO REDNO IZVRŠENA V DVEH OD TREH TEDNIH "NUJNA NAKAZILA IZVRŠUJEMO PO CABLE LETTER ZA PRISTOJBINO \$1.—"

SAKSER STATE BANK

22 CORTLANDT STREET, NEW YORK, N. Y.
TELEPHONE: CORTLANDT 6687

GLAS NARODA

(SLOVENE DAILY)

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakser, President

Louisa Benedik, Treasurer

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
82 Cortlandt St., Borough of Manhattan, New York City, N. Y."GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays.

Za celo leto velja list za Ameriko	Za New York za celo leto	\$7.00
in Kanado	Za pol leta	\$3.50
Za pol leta	Za inozemstvo za celo leto	\$7.00
Za četrt leta	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredno in praznikov.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovoli pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče naznani, da hitreje najdemo naslovnik.

"GLAS NARODA", 82 Cortlandt Street, New York, N. Y.
Telephone: Cortlandt 2876

VOLITVE V NICARAGVI

Predsednik Coolidgea je jako razveselil izid volitev v Nicaragvi. Ta izid je nekako opravičil njegovo politiko napram tej centralno-ameriški republiki.

Novim predsednikom Nicaragve je bil izvoljen general Jose Moncada. Če bi ameriško vojaštvo ne nadzorovalo volitev, bi njegovo izvolitev najbrž ne bila mogoča.

General Moncada je voditelj nicaraskih liberalcev. Pred dvema leti je zasnovo in vodil revolucijo proti predsedniku Diazu. On je mož, kojega moč naj bi bila združena potom intervencije Združenih držav. To se je tudi zgodilo, v kolikor pride v poštev vojaška sila.

Danes je pa ta mož izvoljen načelnik republike. Izvoljen je bil pri volitvah, katere so nadzorovali mornariški vojniki Združenih držav, v svrhu, da lahko narod Nicaragve prosto izrazi svojo voljo.

Ameriška intervencija v Nicaragvi je bila predmet splošne kritike. Vojaštvo je bilo poslano v to malo republiko v edinem namenu, da ostane na krmilu predsednik Diaz, ki je bil pri nicaraskem narodu vse prej kot priljubljen.

Navzlic temu je pa navzočnost ameriških čet precej izboljšala položaj. Tja je bil namreč odpotoval po naročilu predsednika Coolidgea polkovnik Harry L. Stimson, kojega naloga je bila poravnati spor med nasprotujočimi si strankami.

Prvi Stimsonov pogoj je bil, naj Nicarazani odlože orožje. General Moncada kot voditelj liberalcev je ugodil tej zahtevi, dasi so bili proti temu njegovi najožji prijatelji in pristaši. Vse orožje svojih vojakov je izročil ameriškim oblastim.

To je storil vsled obljube generala Stimsona, da se bodo volitve svobodno in neovirano vršile.

Moncadov tovariš general Sandino se ni hotel pokoriti ameriški zahtevi ter je nadaljeval boj na svojo lastno pest.

Ameriška vlada je držala obljubo, ki jo je zadala nicaraskemu narodu.

Vsled navzočnosti ameriških vojakov so bile volitve dne 4. novembra prve v Nicaragvi, pri katerih niso diktirali vojaški voditelji. Prvič se je tam vršila volitev potom glasovnice, ne pa potom meča. Prvič v zgodovini republike so bile volitve mirne, brez prelivanja krvi.

V Washingtonu bi bili sicer bolj zadovoljni, če bi bil kdo drugi izvoljen, toda Washington je rešil svojo nalogo, naj je bil izvoljen ta ali ta.

Izid volitev bo navzlic temu utrdil prijateljske odnose med obema republikama, in od tega more imeti Nicaragua edinele dobiček.

NEKOLIKO PREGLEDA

Ob desetletnici premirja je sestavil poseben odbor Lige narodov seznam, iz katerega je razvidno, da bi bilo danes na svetu 37 milijonov več ljudi, če bi se svetovna vojna ne vršila.

Na zavezniški strani je padlo pet in pol milijona vojakov: Nemčija in njene zaveznice so izgubile tri in pol milijona mož.

Za fronto je število smrtnih slučajev naraslo na šest milijonov. Ljudje so umrli vsled slabe prehrane, postali so žrtve revolucij, vstaj itd.

Svetovna vojna je zahtevala vsega skupaj 37 milijonov človeških žrtev.

Njeni stroški so znašali 363 tisoč milijonov dolarjev. Največ sta potrošili Nemčija in Francija.

Obe državi bosta morali še petdeset let plačevati penzije vdovam in vojskim invalidom.

Zanimivosti iz Jugoslavije.

Linčan in na kol privezan.

Mirno selo Gračani, kamor hodijo Zagrebčani posebno radi na oddih, je pretekle dni obiskal neki tujec, ki je povzročil v vasi največje razburjenje. Seljak Mijo Sekula je ponoči alarmiral vaščane, češ, da se je na njegovem podstrešju skrila "razbojnik". Prihiti so sosedje in navalili na podstrešje, kjer je bil razbojnik skriven. Privlekli so ga podstrešja in ga zvezali z verigami ter ga privezali na kol na dvorišču z debelo žico. Poklicali so tudi orožnike. Ko je bil razbojnik na varnem, se je Sekula pomiril in začel pripovedovati, kako je nevarnega tuja izsledil na podstrešju. Zvečer sta Sekulova sinova Marko in Drago odšla na podstrešje spat v seno, kjer sta našli na neznanca, ki je nekaj miral, česar pa nista razumela. Prestrašena sta poklicala očeta na pomoč. Neznanec na podstrešju je začel metati opoko s strehe na sinova. Ko je Sekula pripovedoval to zgodbo, je neznanec na kolu težko dihal. Po obrazu je bil ves krvav. Ni se mogel ganiti, ker je imel zvezane noge in roke. Šele orožniki so ga odvezali in ga zasilili.

Izpovedal je, da se piše Anton Hroga in je oče treh otrok ter ima hišico v Hvaltinu, kjer stalno prebiva. Ker je vojni invalid, ga je vojaško poveljstvo pozvalo na pregled v Zagreb. Na povratku ga je prehitela noč baš v Gračanih. Zato je splezal na podstrešje, da bi prenočil. Tedaj sta ga pa našla sinova seljaka Sekule, ki je alarmiral so vas, misleč, da je na podstrešju razbojnik. Kmetje so nesrečnega linčali, ga pretepli in ga slednjič privezali na kol.

Prva žrtev nove tramvajske proge.

Pred tedni je bila v Zagrebu svečano otvorjena nova tramvajska proga od glavnega kolodvora v zahodni del Zagreba. 14. oktobra se je na tej progi pripetila prva nesreča, ki je zahtevala tudi človeško žrtev. Na Baroševi cesti je hotela prekarati goro Kata Bedeković, 34-letna kmetica iz Jakuševca. Ta čas je privozil mimo tramvaj, ki ga je kmetica prepoznala, ker je bila obložena s košarami. Sirota je prišla pod kolesa tramvaja. Konduktier je sicer takoj ustavil tramvaj, toda nesreče ni bilo mogoče preprečiti. Kata Bedeković so potegnili izpod tramvaja težko ranjeno.

Trije samomorilni kandidati.

Marija Hubak, branjevka v Zagrebu, je imela služkinjo, ki je 14. oktobra izvršila samomor. Prodajalka je pripovedovala, da se zelo čudi, da si je Marija končala življenje na ta način. Nikdar ni nikomur povedala, da jo kaj teži in tudi vedla se je tako, da ni mogel nihče slutiti, da si namerava končati življenje. Bila je poštna in

pridna. Marija Karas se je zastrupila s solno kislino. Pri Hubakovi je služila 3 leta in bila ves ta čas pridna in poslušna. Samo včasih je vzdihnila, da človek nima ničesar od življenja. To je pa bilo le mimogrede in postala je zopet vesela. Gospodinja je mislila, da se je Marija spomnila svojega nesrečnega zakonskega življenja, zato je ni spraševala, kaj ji teži srce. Karasova je bila namreč že omožena. Omožila se je že pred 6 leti, toda v zakonu je živela samo leto dni. Potem se je ločila od moža in je stopila v službo, ki jo je opravljala v zadovoljstvo svoje gospodnje, dokler si ni končala življenja. Izpila je večjo količino solne kisline. Gospodinja je poklicala sosedo, ki so se trudile na vse načine, da bi samomorilko rešile. Služkinja je bila pri polni zavesti in se je zvišala v strašnih bolečinah. Odložila je odločno vsako pomoč, češ, da hoče na vsak način umreti.

Gospodinja ji je vlivala mleko in vodo v usta, umirajočo nesrečnica je pa vse zavracala. Govoriti ni več mogla, ker ji je otekel jezik in je imela od strupa v ustih strašne opekline. Kislina ji je razjedla požiralnik in želodec, tako, da je nesrečnica bruhala kri.

Poklicali so hitro rešilni voz, ki jo je odpeljal v bolnico, toda vsaka pomoč je bila zaman. Ko je njena prijateljica Bara Metko izvedela, da je umrla, se je hotela tudi ona zastrupiti. Izpila je večjo količino joda. Tudi Barica je bila omožena in ločena. Rešilni voz je tudi njo odpeljal v bolnico, kjer so ji izprali želodec in jo rešili.

14. oktobra je v Zagrebu izvršil samomor še tretji in sicer Avdo Kektović iz Sarajeva, star 27 let. Izpil je večjo količino lizola, ker ni mogel dobiti službe.

Dopis.

S pola.

Dne 5. novembra je bil na Ely, Minn., pogreb rojaka Geo. Peškurja, doma iz Poljan pri Črnomlju. Na cesti ga je zadel mrtvoud. Star je bil 66 let. V Ameriki oziroma na Ely je bival toliko časa, da mu je plačevala železniška družba pokojnino.

V domovini zapušča soprogo, na Eveleth, Minn. pa sestro. Kot rodoljub je zapustil sto dolarjev za Slovenski Narodni Dom na Ely.

Matija Pogorelec.

ŠTORKLJA.

Pri rodbini Mr. Rolanda Kusar, ravnatelja Sakser State Bank, se je oglasila gospa Štorklja ter pustila za spomin krepkega fanta. Sinček in mati sta zdrava. Čestitamo!

POTREBUJE SE

20 drvarjev za delati črna drva: \$2 od klatre. Clawson Chemical. John Troha Co., Bear Creek, Kane Star Route, Pa., Box 22.

ZAKAJ SO NAŠE POŠILJATVE
NAJCENEJŠE IN NAJHITREJŠE?
KER JE NAŠ PROMET NAJVEČJI IN KER SO NAŠE
ZVEZE V STAREM KRAJU NAJBOLJE VPELJANE!

Udobnosti, ki izvirajo iz poslovanja v velikem obratu, pridejo našim strankam v korist.

Naši stroški za posamezna nakazila so manjši, vsled česar se cene pri nas niso tako visoke ali zvišane, ki more postati Vaša nakazila v izvršnje v New York.

Hitrost našega poslovanja je nedokoljiva, radi našega velikega prometa lahko vzdržujemo tako obilno zvezo, da se goveča našim nalogam največja pozornost.

Naše denarne nakazila odplačujemo z banknim brezposrednim, ki odplačuje iz New Yorka — torej brez zapozne in nadaljnega posredovanja.

Naše cene so objavljene dnevno v listu "Glas Naroda". Za zvezo nad \$200 — računamo primerno nižje cene, katere vam radovalje sporočimo preden nam pošljete nalog.

Mi imamo največ poslov s strankami iz New Yorka, kar dokazuje, da so lahko stranke z našim poslovanjem vsekakor boljše in tako daleč pred od poslovanja središča Amerike.

Poslajte nam torej Vaše prihodnje denarne pošiljke nam v izvršitev.

SAKSER STATE BANK

82 CORTLANDT STREET.

NEW YORK

MERJENJE BRADE

Več kot 500 študentov Illinois University v Champaign, Ill., je sklenilo, da se ne bodo brili. Na sliki vidite par teh kosmatincev.

Kako je na Liparskih otokih.

"Fašistovska revolucija se mora braniti" vzklikajo fašisti. In v resnici se fašistovska revolucija "brani" s povsem revolucijnimi metodami in ustanovami, izmed katerih je prva konfinacija. Če se bo režim iznebil ljudi, o katerih misli, da so mu nevarni, jim pa ne more dokazati nikakega formalnega prestopka niti fašistovskih zakonov, tedaj seže po konfinaciji.

Procedura je prav tako revolucionarna. Ob 7. uri zjutraj se aretirajo, drugi dan prejmeš v ječi od kvesture (policijskega ravnateljstva) odlok, da si prelagan za konfinacijo "radi protidržavne propagande"; ječar ti obenem izroči polno papirja, na katero lahko napišeš svojo obrambo kakor se ti zdi, da boš bolj učinkovito miniral to čisto splošno obtožbo. Kaj si storil proti fašizmu, kdaj in kako ti obtožnica ne pove. Glavno je, da si pri policiji "na glasu nenklonljivega opozicionalec fašizma." Nato se sestane konfinacijska komisija, ki ji predseduje prefekt in sestoji iz policijskih in milicijskih častnikov. V teku nekaj minut si izločen za pet let iz človeškega življenja. Drugo jutro ti izroči ječar konfinacijski dekret ter pripomni, da lahko potem odvetnika rekuriraj na komisijo v Rimu. Rekurs stane okoli 5000 lir. Ne plačaš samo odvetnikovega dela, ampak tudi njegovo korajžje, da se je upal napraviti rekurs proti fašistovskemu ukrepu: vsaj odvetnik tako zatrjuje.

Preskočimo rajš, poglavje o ravnanju s konfiniranci v ječi. Na pot v konfinacijo lahko vzame pregnanec s seboj poln nahrbtnik priljage, več ne more, ker ga peljejo vkleknjenega v močne verige. Pravijo, da je pot v konfinacijo nekaj neznanega. Neki konfiniranci se je vozil iz Verone takole: 5 dni v ječi v Veroni, 3 dni v Milanu, 2 dni v Modeni, 3 dni v Rimu, 2 dni v Palermu. 12 dni v Trapani, nato z ladjo na otok Pantelleria, ki leži med Sicilijo in Afriko. V ječi je bil z navadnimi razbojniki. Med potjo so ga imeli vedno tesno vkleknjenega. Če ima konfinirane denar, se lahko izcenne temu križevemu potu s tem, da plača sam vožnjo na otok. Plačati pa mora tudi pot in dnevni kekarinerjem, ki ga spremljajo. Stroški znašajo okoli 1500 lir za osebo.

Konfiniranci živijo na otokih in sicer so Lipari največje taborišče. Za njimi pridejo Ponza, Ustica, Pantelleria, Favignana (pri Trapani) in Lampe dosa. Najudobnejše si lahko uredijo življenje konfiniranci na Liparih, na katerih leži mesteca Lipari z 10.000 prebivalci. Konfiniranci si lahko najamejo zasebno sobo v hotelu. Od države prejmejo 10 lir dnevno in s tem se morajo sami vzdrževati. Veliko slabše je na drugih otokih. Taborišča sestojijo iz improviziranih povsem primitivnih barak, ki ne odgovarjajo zdravstvenim predpisom. Povsod primanjkuje vode. Včasih je tudi po 10 konfinirancev natrpanih v eni "sobi." Kakor rečeno morajo sami skrbeti za hrano. Pripušeni so samim sebi. Zgodilo se, da nalezili na odvetnika, čemur je in učitelj, ki so si sami uredili

gospodinjstvo. Eden kuba, drugi gre na trg, tretji cepi drva itd. Življenje je silno drago, trgovci in gostilničarji izkoriščajo konfinirance, kar se le da. Pripovedujejo, da so se spomladaj precej zboljšale življenske razmere na otokih, a v zadnjem času se zopet slabšajo. Še posebno, ker se številno konfinirancev čedalje množi. Večkrat se tudi pripeti, da sledijo žene prestopolno moškim v konfinacijo in delijo z njimi trdo usodo.

Konfiniranci so navadno prosti od 7. zjutraj do 8. zvečer. Bolj nevarni konfiniranci pa se morajo zglasiti večkrat na dan pri karabinerjih. Izobraženci si kratko čas z učenjem posebno jezike radi študirajo: nčijo drug drugega. Sicer pa se med seboj vedno ločijo po strankah in se v priganstvu se ne morejo sprijazniti.

Kdo odgovarja za "Undino"?

Francoska javnost očita mornaričnemu ministrstvu, da podmornika "Undine" na njegovi prvi poizkusi vožnji ni dala nobenega spremstva drugih podmornikov, kakor je to drugače običajno. Istočasno očitajo grškemu kapitanu, ki je zavezil v podmornik, neopraščljivo ravnanje. Ne le, da na mestu nesreče ni počakal jutra, marveč o nesreči tudi ni dal poročila. Sicer se še tisto noč brezlično razglasil, da je na "nekaj" zadel, a na podmornik niti nismignil ni, dasi sedaj priznava, da je čisto dobro videl, da je bil podmorski čoln, dasi ni mogel razločiti njegove narodnosti.

OBISK.

V našem uradništvu se je zgledal znani rojak Mr. Jakob Stonich, ki se je vrnil iz starega kraja, kamor je bil odpotoval dne 16. junija. Prepotoval je večji del Jugoslavije in Avstrije ter obiskal več nemških velenost. Iz njegovega pripovedovanja smo razvideli, da je potoval s pozornim očesom ter natančno proučil tamošnje razmere. Obljubil nam je, da bo kmalu zatem, ko se vrne na svoj dom v Californiji, sestavil daljši spis o svojem potovanju ter ga poslal našemu listu v priobčitev.

Zoper
revmatične
bolečineRed Cross
Kidney Plaster

Dobro se prilaga hrbtnu

Peter Zgaga

Včeraj so obhajali deseto obletnico premirja.

Ob tej priliki se je zdelo predsedniku Coolidgeu potrebno opomniti ameriški narod, da mora povečati moč armade in mornarice.

Če je njegov nasvet umesten ali ne, je težko reči, lahko bi ga pa prihranil za kako drugo priložnost, kot za to pomembno desetletnico.

Pred desetimi leti je bilo sklenjeno premirje.

Vse kaže, da je doba, v kateri živimo, le premirje, ne pa mir.

Premirje med vojno, ki se je končala leta 1918 ter še strašna vojna, ki bo izbruhnila enkrat v bližnji bodočnosti.

Učenjaki so dognali, da je v Ameriki 150 vrst komarjev.

Kako se med seboj razlikujejo, ne vem. Zdi se mi pa, da so vsi enako oboroženi in da so vsi v državi New Jersey.

Še nikdar v zgodovini Združenih držav se ni registriralo toliko volitev kot pred sedanjimi volitvami.

Politiki so se začudeno vpraševali, kaj da to pomeni. Sedaj imajo odgovor.

Še nikdar prej ni bilo v Philadelphiji izmenjanih toliko čekov kot v tekočem letu.

To je čudno. Človek bi domneval, da pivec, bulegarji in policisti trgujejo samo za cash.

Višek ironije je, če glasuje človek, ki je že mesec v mesecu brez dela, za nadaljevanje prosperitete.

Na svetu je vsepolno stvari, od katerih jih je pa le malo plačanih.

Ribiča sta šla ribe lovit. Tri ure sta sedela in molčala. In ničesar nujala, seveda.

Na poti proti domu pravi prvi: — Tak triurni počitek je nekaj krasnega.

— Da, — je odvrnil drugi. — Niti ribe niso motile.

Daleč v vsemirju je zvezda, katero imenujemo učenjaki Mars. Približno tako je velika kot naša zemlja in je približno v istih odnošajih s solncem kot naša zemlja.

Če človek pogleda na Mars skozi dober daljnogled, vidi nekake proge, ki tečejo navzdol in poez. Sam ne vem, iz kakšnega razloga so začeli učenjaki domnevati, da žive na Marsu ljudje.

Ne vsi učenjaki, seveda. Kot skoro v vsakem vprašanju, so tudi v tem razdeljeni v dva tabora. Nekateri pravijo, da so na Marsu ljudje, drugi pa pravijo, da jih ni.

Številno člankov in knjig je že izšlo o tem prepiru.

Ko se je bil pred par leti približal Marsu zemlji na precejšnjo bližino, so vsi domnevali, da bo zagotvetna rešena.

Vse zvezdarne so namerile vanj svoje daljnogled, toda brez uspeha. Zagotvetna ni bila pojasnjena.

Toda nekateri učenjaki vztrajajo pri svoji trditvi, da so na Marsu ljudje. Pa ne samo to. Še dalje gredo v svojih trditvah.

Vedo naprimer povedati, s čim se bavijo, kakšne stroje imajo it. l. Angleški učenjak dr. Mansfield je še dalje segel.

Na podlagi računov in klimatičnih razmer (ali kako se že pravi vsemu temu zlomku), je dognal, kakšni ljudje so na Marsu.

Pred kratkim je napravil kip lepote z Marsa ter ga pokazal strmečemu svetu rekoč:

— Poglejte in čudite se: taki ljudje so na oni oddaljeni zvezdi. Slika je objavljena danes na tretji strani našega lista.

Nič ne rečem — lušten kostrunček, samo za moj okus ima ušesa nekoliko prevelika.

Toda tolaži me prepričanje, da ima profesor Mansfield za par inčev še večja ušesa kot jih ima ta lepota z Marsa.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

Francosko G. Beaumont:

OPOROKA

Gospodar je pridružen kriknil, in povelil roko s časopisom.

"Kaj ti pa je?" ga je vprašala gospa.

"Meni nič. A zgodilo se je nekaj nezaprane: Mina je zadela."

"Zadela? Kaj pa?"

"Oh kaj! Pred nekaj tedni, saj veš, me je Mina vprašala za svet, kako bi najboljša naložila svoje prihranke. Dejal sem ji, naj kupi srečko. No — in zlatje berem da je ta srečka s številko 328.328.328 zadela glavni dobiček. Mina je dobila 100 tisoč frankov."

"O, Bog pomagaj!" je zaječala gospa. "100 tisoč frankov, ona, Mina, ki smo jo potegnili tako rekoč iz blata."

"Iz blata ne," je dejal gospod. "rekli smo ji le, naj gre od tam preč, da ji bo pri nas bolje."

"To je vseeno. Pa za gotovo veš, da je zadela?"

Gospod je odprl predal in vzel srečko v roke. "Tu pogledaj. Črno na belem: 328.328.328. Vsak dvom je izključen. Prosila me je, naj ji spravim srečko, da je ona ne bi izgubila."

"100 tisoč frankov," je ponovila gospa. "Kako bi jih bili potrebiti? Pa jih zadene ta Mina! Kaj pa bo z njimi? Ne, to ni pravično!"

"Če bi bilo vse, kar se zgodi, pravično, tedaj bi se prokleto malo zgodilo," je pripomnil gospod. "Treba je Mino obvestiti."

"Jaz pa moram brž v posredovalnico po drugo služkinjo. Gospodinja bo zdaj od samih obresti živela in..."

Gospodinja, ali bolje, Mina, pa je povsem mirno sprejela novice o bogastvu, tako mirno, da je bilo dvoje mogoče: ali da nima nobene domisljive, ali pa, da se je že povsem odrekla dobrotam tega sveta. S svojimi črnimi prsti je segla po srečki in brez vsakega razburjenja je vprašala svoja delodajalca, ali sme iti popoldne ven.

"Pa seveda," ji je dejal gospod. "Zdaj boste šli pač stran od nas, kajne?"

Mina ni nobene zinila. Okrenila se je na svojih ozkih petah in avelanostno odšla iz sobe. Gospod in gospa sta se osuplo spogledala. Ko se je Mina čez tri ure povrnila, ju je našla še vedno na istem mestu. Mina pa je bila povsem drugačna v obraz, očesa so ji iskrale in lica so ji bila rdeča. Ni se dalo dognati, ali je bila v "rožah," ali je tako prišla ali pa je bila tako razburjena.

"No, Mina?" je vprašal gospod.

"Moj Bog," je dejala Mina. "Potem je oba pozorno pogledala in rekla:

"Sklenila sem, da ostanem, če Vam je prav. Kam bi pa šla? Nobenega nimam več. In če boste dobri z menoj, Vam zapustim po smrti vse svoje premoženje. Ste zadovoljni?"

"Oh, Mina!" je vzkliknila gospa.

"Sedite!" je dejal gospod in jo potisnil v naslanjač.

Odsihmal je bilo v hiši vse narobe. Doselej je služila Mina, zdaj sta pa gospod in gospa služila pri Mini.

Najprej se je Mina pritožila, da so težka dela preveč, naporna zanje in ji povzročajo bolečine v križu. Zato je zdaj gospod snal parkete in donasal premog iz kleti. Potem ni hotela več pomivati in likati; gospa je morala kupiti poseben pralni stroj in je odlej sama prala. Mini tudi ni prišlo obomorsko ozračje in zato so odšli vsi v hribe na počitnice.

"Saj bi sama lahko plačala zdravnik," je dejala Mina. "Pa se nočem dotakniti denarja; boste po moji smrti vsaj več pododelovali."

Zaradi zlomljene noge je imela dober izgovor, da ni hodila več na trg in nato v šesto nadstropje. Odkazali so ji sobo za tuje. So ba ji je bila tako všeč, da je do desetih dopoldne ostala v postelji in se že s kurami spravila vanjo, a gospa je pripravljala mrzlo večerjo in se mučila s pomivanjem. To udobno življenje je trajalo deset let. Zdaj je imela Mina bele roke, gospa pa rdeče. Mina se je zredila, gospod in gospa sta pa slujšala. Če sta se pritoževala, pa sta koj umolknila, ko jima je Mina namignila o svoji poslednji volji.

Slednjic je Mina resno zbolela in videti je bilo, da bo umrla. Brez strahu je vprašala zdravnika, koliko časa ji je še živeti.

"Komaj dve uri!" je dejal zdravnik. "Kar sprizajni se morate s to mislijo."

"Ah, saj mi ni nič za to," je odvrnila Mina in poklicala gospodarja k postelji. Vsa onemogla od dela in prečutih noči sta pokleknila pred posteljo, in Mina je zašepetala:

"Nočem prej umreti, preden vama ne povem..."

"Le govorite, Mina..."

"...da je bilo tisto v časopisu pred desetimi leti tiskovna pomena. Ni zadela številka 328.328.328, ampak številka 327.327.327. V banki so mi bili to takoj povedali."

"O, Bog pomagaj!" je zaječal gospod, a gospa je omedlela. "Torej ste naju osleparili! In niste zadeli glavnega dobitka!"

"Mislite?" je rekla Mina. "Nič ne vem." Nasmešnila se je, prekrizala spočite roke na prsih in umrla.

NOVA VRAŽA

Francoski Urad za nabiranje narodnega blaga je ugotovil, da se širi po deželi nova, pred svetovno vojno nepoznana vraža. Nihče ne more pritižati druge cigarete ob isti vžigalici. V tem slučaju zadene baje tretjega kadilec vedno nenadna smrt. Poizvedovanju so ugotovili, da so prinesli to vražo vojaki s fronte, a ti so jo pobrali od oddelkov iz Južne Afrike. Izkazalo se je, da so kadilci v burški vojni leta 1902, hudo trpeli. Buri so bili prestlani, da bi napadali angleške osvobodilce. Zato pa so jim nagajali ponoči in po njih streljali iz zasede. Po vročem dnevu so posedali angleški Tommyji (kakor pravijo vojaki) v nočnem hladu in kadili svoje pipice. Vžigalice jim je vedno primanjkovalo radi slabih prometnih zvez. Zato se je posluževalo več kadilcev ene vžigalice. A ko je vzplamtel drobnji plamenček, ga je takoj opazil iz zasede sovražni strelec. Ko je prejemal vžigalico drugi kadilec, je že nameril Bur puško. Tretjega kadilec je navadno zadela v prsa neizprosna krogla, ki je priletela kakor iz neba. V oddelkih burških poveljnikov Boteha in Croniera je bilo polno sličnih "upihovalcev lučk." Angleži so slednjič opazili, da morajo biti previdnejši in so nehali rabiti po trije skupaj eno vžigalico. To navado so obvarovali tudi v svetovni vojni.

SLOVENSKI AMERIKANSKI KOLEDAR

ZA LETO 1929

bo v kratkem gotov. Letos bo zelo zanimiv, ker vsebuje poleg koledarja zelo zanimive članke in povesti ter je opremljen s lepimi slikami.

Cena 50c.

BLAZNIKOVE PRATIKE

bodo tudi v kratkem dosepele.

Cena 25c.

Tudi nekaj izstisov

Vodnikovih Knjig

bomo prejeli ter jim poslali omemur, ki nam pošlje \$1.50.

STENSKI KOLEDAR

je pa že gotov in jih bomo razposlali vsem naročnikom v prihodnjih dneh.

Naročila pošljite lahko takoj in s tem nam omogočite, da Vam takoj vse odposlemo kar boste naročili. Glede vseh pošiljatev bomo seveda tudi vselej v listu poročali, da vam lahko vse, kdaj približno bo naročene knjige prejel.

V zalogi imamo še nekaj izvodov VODNIKOVIH KNJIG LETA 1928 in jih zdaj pošljemo skupno s gornjimi naročili za samo \$1.00, seveda dokler zaloga ne pade.

KNJIGARNA

"GLAS NARODA"

82 CORTLANDT STREET

NEW YORK CITY

Metod Golmajer:

Upor v Codroipi.

(Spomini ob desetletnici.)

Po nenadejanem porazu avstrijskih čet junija na Piavi se je Gorski strelski polk št. 2 vrnil v Codroipo in okolice. Začelo se je staro življenje: vežbanje, stradanje, pohajkovanje. Zopet so nas obiskovali razni generali in obučevali slovenske fantje in množico odlikovanj na njihovih prsih. Toda ti obiski nas niso navdušili. Dosegli so naš nasprotno: postali smo nejevoljni radi večnih parad in nastopov, in malodušni. Gospodje so to čutili, pa so nam priredili kar cel teden trajajočo veselico. Malo smo se že ogreli, toda premalo, zato je sledila še ena veselica v spomin na boje na Sv. Gabrijelu v septembru 1917. Lep travnik v Codroipu so zastavili z vrtiljaki in drugimi rečmi, da bi nas malo "pregumali" iz naše otopelosti. Tudi plesali so, kdor je znal in se mu je pri praznem želodcu ljubilo. Arazirali so tudi razne atrakcije, katerih smo se pa udeleževali samo v toliko, kolikor so "nam nesle." Iz zaledja so pa privlekli novost k nam: karte. Vsak je nakupil lahko raznih kart, tako n. pr. za vrtiljak, gugalnico, vino, pivo, konjske klobase, mar-melado itd. Kolikor je bilo denarja na razpolago, smo ga pogнали. Pri občitju praznih žepov in pri pogledu na častnike in njih izvoljenke, ki so se na ograjenem prostoru mastili brez kart in konjskih klobas, smo zabavljali na debelo. In spet je bil dosežen nasproten uspeh.

Pusto vreme, mnogo štrapačov, kuhana voda trikrat na dan — to se je vleklo do dne 24. oktobra. Ta dan so namreč začeli združeni nasprotniki na Piavi z ofenzivo in isto popoldne je naš polk prejel poleg ukaza pripravljenosti za odhod tudi vse potrebno, kar se pač rabi. Pa so nam našli patronov, ročnih granat, svetlobojnih raket itd., da so se trgali stari nahrbtniki. Torej tako: namesto hrane — svinec in žveplo! Kako je prišlo prav za prav, nihče ne ve. Kar butnilo je iz nas. Našel se je neki vojak, se pridružil prav po kranjsko da "tega vraga" že ne bo več okoli nosil, nato je pa potegnil vžigalno vrvice in za bližnjim voglom je zagrmelo, da se je hiša stresla. Začeti je treba, je vsa umetnost, — je rekel dr. Krek. In začelo se je. Za prvo granato je padla druga, puške so začele pokati, rakete v vseh možgih barvah so švigale po zraku, kričanje in vpitje je glušilo ušesa: "Dosti imamo te proklete vojne! Ne gremo na Piavo!" Hrup se je širil po vaseh, kjer je bil polk nastanjen. Kot je pa stara naveda, da se človek zneša nad tistim, kar ga žuli in peče, tako tudi tukaj: oficirska menaža je šla v franže, vojaški dom 44. divizije, ki je bil precej dobro založen z vinom, je bil demoliran, in vino je podžigalo. Začelo se je splošno pijančevanje, in to je bilo smrt za upor. Sicer so poskušali nekateri v noči vso stvar organizirati, kar se jim je pa le deloma posrečilo. Navdušenja in vina pijani so ustavljali avtomobile in se norčevali iz častnikov in njihovih spremljevalk.

Toda stvar je postajala resna. Da uduše upor, so poklicali ostale tri polke divizije, pa še neko madjarsko topništvo. Seveda so Nemci, ki nas že itak niso mogli, z veseljem in užitkom nastopili proti puntarskim Slovincem. Začelo se je obkoljevanje. Prišli so v Judico, kjer je bila tehnična četa, ki pa zaradi oddaljenosti in pretrganosti telefonskih vodov sploh ni vedela, kaj se godi v Codroipu. Ko so pa zagledali okoli sebe Nemce v polni bojni opremi z na strel nastavljenimi puškami, so se zavedli. Toda prepozno. Bili so razoroženi.

Medtem so se pa trezni v Codroipu organizirali, napravili bojno linijo okoli mesta in otvorili boj z častniki. Strojnice so postavili s stolp šupne cerkve in začeli

lo je reglanje kot na fronti, samo s še večjo zagrizenostjo na obeh straneh. Med tem so se pa nekateri podali na drug posel: izpraznili so vsa vojaška skladišča in blago tako dobro poskrili, da ga niti pri najnatančnejši priskavi niso našli.

Silna premoč, trije polki na polovico polka, je vedno bolj stiskala mesto. Slovinci so bili izmučeni, primanjkovalo je munjičije, pa so se polagoma umikali in zasedli trg, postavili na križišče cest strojnice in sekali Nemce, ki so končno v naskoku zavzeli zadnje pozicije šele proti jutru.

Takoj so se spravili na razorožitev polka. Toda vse, kar je le moglo doseči skrišališče, je tako mirno in nedolžno spalo, kot da se ni prav nič zgodilo. Pobrali so puške, bajonete, nože; granat in municije pa itak ni bilo več. Nad vsako našo četo so postavili dve elskucijski. Polovili in odpeljali so okoli dve sto mož v Videm na vojno sodišče. Toda čas jih je prehitel in pozneje smo se z njimi sestali v Gorici.

25. oktober. Na vse zgodaj bi morali odriniti proti Piavi, toda bili smo brez orožja, poleg tega smo pa zadržali od odhoda na bojišče še vse ostale polke in divizije, ki so bili "zaposleni" z namini. Ta dan se je začelo boljše življenje. Kuhalo se je in peklo, da je bilo veselje. Čmoki iz bele moke, dozaj neznanca je na fronti; sladka kava itd. Vse velike zaloge so bile pod deskami, na katerih je močivo spalo. Pa je začela godba GSch. 1 na trgu. Mi komodno s finimi cigareti, na trgu pa pol lačnega bataljona v službi. Ta dan so prišli tudi civilisti iz skrišališč in se potuhnjeno smejali.

Medtem so že pobrali mrtve in jih znosili v mrtvašnico. Bilo jih je 22, povečini Nemci in Ogrji; naših je bilo malo.

Naslednje dni smo izobno živeli: nikakega dela, pa dobro je. Marsikak častnik ki prej ni znal črniti slovenske besede, je sedaj lomil in se mučil s slovenščino in nam dajal nauke, naj se poboljšamo in naj ne delamo več neumnosti. Mi smo pa zavijali oči, češ: "Samo orožje nam dajte nazaj, po bomo vse popravili."

Na Piavi so grmeli topovi, od-porna moč se je manjšala, naprej je le niso še prišli. Dne 28. oktobra so zbrali polk skupaj pred grmado pušk in strojnice, pristopili je vojni kurat, blagoslovil orožje, spregovoril general Wurm, "da moramo ta čin oprati s krvjo", in dobili smo puške in strojnice. Nato smo prepevali, da so se častnikom jasnila lica. Razumeli nas niso...

Zvečer smo pa že odhajali proti Tagliamentu. Vse mogoče steze in pota so nas bila polna. Vsaka četa zase po drugi poti, vmes pa nemške čete. Toda smola! Preko Tagliamenta — samo en most in kljub največji previdnosti se je na nasprotni strani reke pri Casarsu zbral zopet — komplet polk. Sedaj je bilo pa že bolje organizirano. Na znak s svetlobno raketo bi morali obstati. Pa se je v noč zapodila rdeča luč, in še ena in še več, da so vsi videli znak. Obstali smo na cesti, vse prigrvarjanje ni nič pomagalo, ko so pa zavohali nekateri na postaji v Casarsu vlak z "jerušem", je bilo vsega konec. Pričela je rekvizicija in v mrzli noči na cesti je malo "njega" vsakomur prav prišlo. Ko niso mogli spraviti polka naprej, so se začeli z njim pogajati. Ordonanci so švigali iz št.

ŽENITNA PONUDBA.

Slovenec srednje starosti z nekaj prihrankov bi se rad seznanil s poštenim naprednim slovenskim dekletom v svrhu ženitve, vdova ni izvzeta; tajnost zadržana. Pišite na: "Slovenec" c/o Glas Naroda, 82 Cortlandt St., New York, N. Y. (2x 10412)

Osebna posojila.

Človek pride včasih v položaj, da rabi denar za kak nepričakovan izdelek.

Če zahteva slučaj več denarja kot ga je na razpolago, je navadno mogoče dobiti posojilo le proti odušnim obrestim. Znano je, da zahteva razna posojilna podjetja za osebna posojila (personal loans) po 36% in še več na leto za obresti in stroške. Zgodilo se je, da so delna podjetja za mala posojila komaj krila visoke obresti in je ostal človek večni dolžnik.

Mi smo že številnim našim strankam, ki so se obrnile na nas, pomagali iz začasnega denarne stiske. Predvsem so bile to stranke, ki jih osebno poznamo, ker se že mnogo časa poslužujejo naše banke.

S tem naznanilom opozarjamo rojake v New York-u na to udobnost našega poslovanja.

Posojila dajemo v zneskih od \$30.— do \$200.— za rok od enega do šestih mesecev.

Obresti za posojila računamo po 6% na leto.

Posojila je treba odplačati v enakih mesečnih obrokih. Za jamstvo zahtevamo podpis dveh nam poznanih oseb ali kritje v vrednostnih papirjih, n. pr. zavarovalna polica itd.

Vse prošnje za posojila rešimo točno ter jamčimo za najstrožjo tajnost v vsakem slučaju.

SAKSER STATE BANK

82 CORTLANDT STREET

NEW YORK, N. Y.

Vita, kjer je bil Boročičev štab, do Casarse in nazaj vse jutro. To, da niti za las ni šlo naprej... Knirili smo ognje na cesti, se greti in čakali dne.

Proti jutru pa iznenadenje: proti nam od Piave so pripeljali aeroplanov, potem pa par motor-nih baterij — s Čehi. Bili so razigrane volje in večina so imeli kape brez "Korlna." Avstrijski cenzuri v čast moram reči, da nismo imeli niti pojma o tem, kar se je godilo v zaledju. Da so pobirali podpise za majsko deklaracijo, to smo že vedeli, drugo ne. Dopusti so bili vsled "nalegljivih boleznih" v zaledju ustavljeni, čisopisov ni bilo, pisma so pa romala v koš. Ko smo zagledali nazaj vračajoče se Čeha, smo se obrnili še mi, pa je šlo nazaj po poti, po kateri smo ravno pred letom dni zmagovalno mendrali. Razlika je bila le ta, da smo pred letom poldni Italijane, sedaj pa smo šli prostovoljno, ne da bi bilo duha o Italijanih. Nihče izmed nas ni vedel, kakšen je položaj, pa smo šli kar na slepo srečo. Ker smo se pomikali bolj počasi, so nas dohitevale baterije in od teh smo zvedeli da se tudi na Piavi spuntali in vse pustili ter da se vračajo sedaj kar naravnost domov. Pa bodo rekli Italijani, da so Piavo "zavojevali"! — Med potjo smo tudi zvedeli, da se naše "pri-jateljce" GSch 1 zajeli ravno pri menaži in da Italijani s silno "naglieo" pritiskajo za armado, ki je vrgla puško v koruzo. Pri begu so bili bolj gibčni, sedaj jim pa kar sama šla pot izpod nog. Naš polk se ni prav nič žuril, pa jih nismo videli še oddaleč, razen nekaj aeroplanov, pa še ti so bili francoski. In tako smo prišli 31. oktobra 1918 v Gradiško.

Ženski oddelki pri bankah.

Neka amsterdamska velebanka je po ameriškem zgledu uredila poseben oddelke za ženske interese, ki ga vodijo izključno ženske moči.

Zenska z Marsa.

Nihče ne ve, kakšni ljudje prebivajo na Marsu (če sploh prebivajo), toda profesor Mansfield trdi, da so tam take lepotice kot nam jo kaže slika.

Močan deček

je Helmut Lichterfeld v Berlinu. Dasi je star komaj osem let, za-more na svojih prsih držati korna in jezdeca.

Kako se potuje v stari kraj in nazaj v Ameriko.

Kdor je namenjen potovati v stari kraj, je potrebno, da je pouten o potnih listih, prtljaji in drugih stvarih. Vseled naše dolgoletne iskrušnje Vam mi zamoremo dati najboljša pojasnila in priporočila, vedno le prvotne brezoparnike.

Tudi nedržavljan zamorejo potovati v stari kraj, toda preskrbeti si morajo dovoljenje ali permit iz Washingtona, bodisi za eno leto ali 6 mesecev in se mora delati prošnje vsaj en mesec pred odpotovanjem in to naravnost v Washington, D. C., na generalnega naselniškega komisarja.

Glasom odredbe, ki je stopila v veljavo 31. julija 1926 se nikomur več ne pošlje permit po pošti, ampak ga mora iti iskat vsak prošnje osebno, bodisi v najbližji naselniški urad ali pa ga dobi v New Yorku pred odpotovanjem, kakor kdo v prošnji zaprosi. Kdor potuje ven brez dovoljenja, potuje na svojo lastno odgovornost.

KAKO DOBITI SVOJCE IZ STAREGA KRAJA

Od pretega julija je v veljavi nova ameriška priseljenška postava. Glasom te postave zamorejo ameriški državljani dobiti svoje žene in neporočene otroke izpod 21. leta ter ameriške državljanke svoje moške s katerimi so bile pred 1. junijem 1926 leta poročene, izven kvote.

Jugoslovanska kvota znaša še vedno 671 priseljenec letno. Do polovice te kvote so upravičeni starši ameriških državljanov, moške ameriških državljanov, ki so se po 1. juniju 1928, leta poročili in po-hledek, oziroma žene in neporočeni otroci izpod 21. leta onih ne-državljanov, ki so bili postavno pripravljeni v to deželo za stalno bivanje tu. Vsi ti imajo prednost v kvoti, od ostalih sorodnikov, kakor: bratov, sester, nečakov, nečakinj itd., ki spadajo v kvoto brez vsake prednosti v isti, pa so na sprejema nikakih prošenj za ameri-kanke višjeje.

SAKSER STATE BANK

82 Cortlandt Street

NEW YORK

BOŽIČNA DENARNA NAKAZILA

bomo izvrševali tudi letos s točnostjo, ki je priznana med našimi ljudmi širom Združenih držav in Kanade.

Naši prijatelji bodo deležni letos ugodnosti ZNIŽANE PRISTOJBINE

za nakazila v efektivnih dolarjih, ki znaša le po 2% oziroma po 60 centov za nakazila do \$30.—. Stroški za direkten br-zjav znašajo sedaj le \$2.50, za br-zojavno pismo pa kot do sedaj po \$1.—.

Cene za dinarska in nakazila v tirah najdetje v posebnem oglašju.

ODPREMITE VAŠE BOŽIČNO NAKAZILO ČIMPREJE PREKO ZNANE

Sakser State Bank

82 Cortlandt St., New York, N. Y.

Zaustavite kašlje!

Kašelj naj se na razvije v nevarno bolezen. Zaustavite ga s Severa's Cough Balsamom. Zaustavite kašljanje in pomirite grlo. Stalno "fravilo" zoper kašelj je 40 let. Varno, uspešno. Pri vašem lekarnarju 25c in 50c

SEVERA'S COUGH BALSAM

Samotar iz West Enda.

ROMAN IZ ŽIVLJENJA.
Za "Glas Naroda" priredil G. F.

12

(Nadaljevanje.)

— To bi na vsak način rad storil, — je rekel naprej. — Hotel sem storiti to preje kot vsako drugo stvar. Mati pa se je vznemirjala tako strašno, ko sem sprožil idejo, da sem jo moral upustiti. Jaz naj se naučim mesto tega biti veleposestnik in vladar...

— To pa bi lahko prišlo pozneje.

Tim je skomignil z ramama.

— Seveda bi lahko prišlo. Mati pa mi je enostavno prepovedala iti v Sandhurst. Če pa bo kdaj izbruhnila vojna, Sera, — položil je svojo roko na njeno koleno, — ti prisegam, da bom eden prvih, ki se bodo prostovoljno prijavili. Jaz sem bil bedak, da sem popustil materi v tej stvari le raditega, ker je bila bolna tedaj jaz tega nisem mogel prenesti.

Sara se je čudila, zakaj naj bi se Mrs. Durward vmešavala ter preprečevala sinu, da sledi svojemu naravnemu nagnenju. Zdelo se ji je skoro nemogoče, da bi si sin vojaka izbral kak drugi poklic ali pa mesto tega ostal tukaj na deželi, kjer bi usahnili vsa njegova koprenja. V svoji duši je sklenila predložiti celo zadevo Elizabeti, kakor hitro se ji bo nudila prva prilika.

Za trenutek pa je sedaj obrnila predmet pogovora na zvit način na druge stvari ter stavila Timu predlog, naj jo spremlja v Fallowdene, kjer je imela neki opravke na pošti. On je željno privolil v to, kot da se bo na ta način iznebil svojega nadležnega bremena misli.

Z okna sprejemne sobe njegove žene je opazoval major Durward, ko sta se napotila proti vasi, očitno najboljše sporazumljivo in s smehljajem na ustih.

— Ali misliš, da je kaj v tem? — je vprašal major, ko je videl, da sledi pogledi Elizabete isti smeri.

— Nemogoče je reči, — je odvrnila mirno. — Ti si domišljaj, da je zaljubljen, o tem ne dvomim. V starosti dva in dvajsetih let pa si vsak deček domišlja, da je zaljubljen v polovico deklice, s katerimi se sestane.

— Jaz si nisem domišljal tega, — je rekel Geoffrey takoj. — Zaljubljen sem v tebe v zreli starosti devetnajstih let — in nisem nikdar več popustil.

Elizabeta se je ozrla nanj z očarljivim smehljajem.

— Mogoče bo potem Tim sledil tvojim korakom, — je predlagala resno.

— Well, ali bi bila ti zadovoljna? — je vztrajal njen mož ter pokimal z glavo v smer, v katero sta izginila Sara in Tim.

— Jaz bi bila vedno zadovoljna z žensko, ki bo osrečila Timu, — je odvrnila povsem priprosto.

Durward je molčal za trenutek. Nato pa se je vrnil k naskoku.

— Ona je zelo čedna, mlada ženska, ali ne misliš?

— Sara? Ne, jaz bi je ne imenovala čedno. Njen obraz je preveč tenak, močan in poželjiv. Ona pa je nenavaden tip ter neizmerno mična.

Šele več dni pozneje je mogla spraviti Sara pogovor na profesijo Timu in to se je zgodilo nekega popoldne, ko sta ona in Elizabeta sedeli skupaj ter čakali povratka obeh možkih za čaj.

— Dovolj profesije bo za Timu, da pazi na lastnino, — se je glasil odgovor Elizabete. — On nastopi lahko kot agent za svojega očeta ter ga oprosti velikega dela potrebnega biznisa, katerega je treba izvršiti.

Govorila je z gotovo odločnostjo, vsled katere je bilo težko nadaljevati predmet, a Sara se je spomnila trdih, mladih oči ter vztrajala pri predmetu.

— Prava žalost je, da ne more stopiti v armado, — ker je tako željan, — je predlagala poskusno.

Čudna izprememba je prišla preko lica Elizabete. Sari se je zdelo kot da je padla koprena izza njenih oči, ki so jo motrile tako bojevit. Odgovor, katerega je dala, pa je bil lahko dovolj.

— O, eden iz družine v službi je dovolj. Jaz bi mogla videti tako malo mojega krasnega Timu, če bi bil vojak, — le na kakem "dopustu".

— Bil bi zelo dober vojak, — je rekla Sara. — Po mojih mislih je ta najfinjša profesija na svetu za vsakega moža.

— Ali mislite tako? — se je oglašila Elizabeta hladno. — Dosti rizikov je spojenih z njo.

Sara je imela občutek odpora. Ona ni pričakovala, da bo Elizabeta strašljiv tip ženske. Ženske tako sijajnih teles in prekipljivo-joče vitalnosti so le redkokdaj obsedene od praznih strahov.

— Jaz ne mislim, da bi imeli riziki kaj pomena pri Timu, — je rekla gorko. — On je pogumen...

Nato pa se je ozrla s presenečenjem na Elizabeto. Nenadna trdost se je razširila preko obraza starejše ženske in rožnata rdečina, ki je ponavadi polnila njena lica, se je umaknila mlečni barvi.

— Da, — je odvrnila z zadušnim glasom. — Jaz ne domnevam, da je Tim strahopetec. Vendar pa mislim, da sem jaz strahopetna. Jaz ne maram armade kot profesije. Tim je moj edini otrok, — je dostavila kot v samozapravi. — Jaz ga ne pustim izpostavljati se rizikom — katerekoli vrste.

Ko je govorila to, se je polastil čuden občutek Sare. Bilo je, kot da se je čudni strah pred nečim preselil tudi nanjo.

Sresla se je. Ta vtis pa je prešel tako hitro kot je prišel in prišla je govoriti izzivalno, kot da skuša potolažiti samo sebe.

— Ni dosti rizika v teh mirnih časih. V sedanjem času ne umro vojaki v bitki. Umaknejo se s penzijo.

— Ne umro v bitki! Ali ste mislili, da sem se bala tega? Nenadno, ostro zaničevanje je ticalo v glasu Elizabete.

Sara je zrla nanjo s presenečenjem.

— Al se niste bali? — je vprašala obotavljaje.

— Vse je kazalo, da bo izstila Elizabeta strasten odgovor. Nakrat pa se je ustavila in Sara se je zopet zavedla onega čudnega, tajnega izraza v njenih očeh, kot da je na straži.

— Dosti je hujših stvari — kot pa smrt, — je rekla izogibno ter namenoma obrnila pogovor v drugo smer.

Tokom dni, ki so sledili, se je pričela Sara zavedati komaj opazne razlike v njenih odnosih z Elizabeto. Slednja je bila še vedno tako očarljiva kot poprej, a izgledalo je, kot da je postavila mejo svoji intimnosti z njo, — določno mejo, katere ni nikdar nameravala prekoračiti.

Več kot enkrat je Sara razmišljala v zadnjem času o svojem predloženem odpotovanju z Barrova ter pričela govoriti o tem, a major Durward je vedno izjavil, da noče razpravljati o tem zopernem predmetu. Sedaj pa, ko se je pričela zavedati, da vznemirja mli Elizabete na ta ali oni način, je sklenila napraviti definitivne korake glede svoje neposredne bodočnosti.

(Dolje prihodnjšč.)

KNJIGARNA GLAS NARODA

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY

82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

RAZNE POVESTI IN ROMANI:

Predtržani, Predtržani in drugi svet.

Prigodbe belice Maje, trda vez. 1.00

Pikev duma (Puškin). 0.50

Pred vrbite. 0.50

Pravljice (Mikšinski). 1.00

Pravljice in pripovedke (Kobutnik). 1.00

1. zvezek. 0.50

2. zvezek. 0.50

Popolniti. 0.50

Povsna Boga. 0.50

Pirhi. 0.50

Povodenj. 0.50

Pravljice. 0.50

Pravljice. 0.50

Pravljice. 0.50

Pravljice. 0.50

Pravljice. 0.50

Pravljice. 0.50

Pravljice. 0.50

Pravljice. 0.50

Pravljice. 0.50

Pravljice. 0.50

Pravljice. 0.50

Pravljice. 0.50

Pravljice. 0.50

Pravljice. 0.50

Pravljice. 0.50

Pravljice. 0.50

Pravljice. 0.50

Pravljice. 0.50

Pravljice. 0.50

Pravljice. 0.50

Pravljice. 0.50

Pravljice. 0.50

Pravljice. 0.50

Pravljice. 0.50

Pravljice. 0.50

Pravljice. 0.50

Pravljice. 0.50

Pravljice. 0.50

Pravljice. 0.50

Pravljice. 0.50

Pravljice. 0.50

Pravljice. 0.50

Pravljice. 0.50

Pravljice. 0.50

Pravljice. 0.50

Pravljice. 0.50

Pravljice. 0.50

Pravljice. 0.50

Pravljice. 0.50

Pravljice. 0.50

Pravljice. 0.50

Pravljice. 0.50

Pravljice. 0.50

Pravljice. 0.50

Pravljice. 0.50

Pravljice. 0.50

Pravljice. 0.50

Pravljice. 0.50

Pravljice. 0.50

Pravljice. 0.50

Pravljice. 0.50

Pravljice. 0.50

Pravljice. 0.50

Pravljice. 0.50

Pravljice. 0.50

Pravljice. 0.50

Pravljice. 0.50

Pravljice. 0.50

Pravljice. 0.50

Pravljice. 0.50

Pravljice. 0.50

St. 7. Andersonove pripovedke.

Za slovensko mladino priredila

Utrva. 111 str., broš. 0.50

St. 8. Akt. Stev. 113. 0.50

St. 9. (Univ. prof. dr. Franc

Weber.) Problem sodobne filozofije. 347 str., broš. 0.70

St. 10. (Ivan Albrecht.) Andrej. 0.50

Terence, velična karikatura iz minolosti. 55 str., broš. 0.50

St. 11. (Pavel Golja) Peterkovo

poslednje sanje, božična povest v 4. slikah. 84 str., broš. 0.50

St. 12. (Fran Mikšinski) Mogočni

gratan, narodna pravljica v 4

dejanjih. 91 str., broš. 0.50

St. 13. (V. M. Gardin) Nadežda

Nikolajevna, roman, poslovenil

U. Znan. 112 str., broš. 0.50

St. 14. (Dr. Karl Engliš) Demar,

narodno-gospodarski spis, poslo-

venil dr. Albin Ogr. 236 str.,

broš. 0.50

St. 15. Edmund in Jules de Gen-

court, Renee Maupierin, prev. el

St. 16. (Janka Samec) Življenje,

peeml. 112 str., broš. 0.40

St. 17. (Prosper Marthee) Verne

duke v vseh, povest, prev. Mir-

ko Pretnar. 80 str., broš. 0.50

St. 18. (Jarosl. Vrehlicky) Opo-

roka lukovskega grafičarja, ve-

seloigra v enem dejanju, poslovenil

dr. Fr. Bradač. 47 str., broš. 0.25

St. 19. (Gerhart Hauptmann) Pe-

topljeni svet, dram. bajka v pe-

tih dejanjih, poslovenil Anton

Funtek. 124 str., broš. 0.50

St. 20. (Jul. Zeyer) Gopaci in

Komuraski, japonski roman, in

češnje prev. dr. Fran Bra-

dač. 154 str., broš. 0.40

St. 21. (Fridolin Zolna) Dvanajst

kratkočasnih zgodbic. 11. 73 str.,

broš. 0.35

Stev. 22. (Tolstoj) Kreutzerjeva

sonata. 60

St. 23. (Sophokles) Antigona, žalna

igra, poslov. C. Golar. 60 str.,

broširano. 0.30

St. 24. (E. L. Bulwer) Poslednji

dnevi Pompeje. I. del. 355 str.,

broš. 0.50

St. 25. Poslednji dnevi Pompeja.

II. del. 0.50

St. 26. (L. Andrejev) Črne ma-

ske, poslov. Josip Vidmar. 82 str.,

broš. 0.30

St. 27. (Fran Erjavce) Brezpo-

slenost in problem skrbstva za

brezposelnost. 80 str., broš. 0.30

St. 28. Tarzan sin opice. 0.30

St. 31. Roka roko. 0.25

St. 32. Živeti. 0.25

St. 36. (Gaj Salustij) Krlep. Voj-

na z Jugurto, poslov. Ant. Dok-

ler. 123 str., broš. 0.50

(Ksaver Meško) Listki,

144 strani. 0.50

St. 37. Domači tivali. 0.30

St. 38. Tarzan in svet. 0.30

Stev. 39. La Boheme. 0.90

St. 40. Magda. 0.40

St. 47. Misterij duše. 0.10

St. 48. Tarzanove tivali. 0.30

Stev. 49. Tarzanov sin. 0.30

St. 50. Slika De Graye. 1.20

St. 51. Slov. balade in romance. 0.30

St. 52. Sesta. 1.50

St. 54. V metku. 0.10

St. 55. Namisljeni bolnik. 0.50

St. 56. To in onkraj Sotle. 0.30

St. 57. Tarzanova mladost. 0.30

St. 58. Glad (Hamsun). 0.30

St. 59. (Dostojevski) Zapiski iz

mrtnega doma. I. del. 0.10

Stev. 60. (Dostojevski) Zapiski iz

mrtnega doma. II. del. 0.10

St. 61. (Golar) Bratje in sestri. 0.75

St. 62. Idijet. I. del. (Dostojevski). 0.50

St. 63. Idijet. II. del. 0.50

St. 64. Idijet. III. del. 0.50

Stev. 65. Idijet. IV. del. 0.50

Vsi 4 deli skupaj. 2.25

Stev. 66. Kamela, sk. ri uho

kivanke, veseloigra. 0.40

Slovenski pisatelji II. zv. Tavcar:

Grajski pisar: V. Zali; Irgubleni

bog. Pomlad. 2.50

Slovenski pisatelji IV. zv. Podlim-

barski: Potresna povest, Morav-

ske slike, Vojvoda Pero i Pe-

rica, Črtice. 2.50

Tisoč in ena noč, mala. 0.90

Tisoč in ena noč, velika izdaja,

2 knjigi. 3.00

Tik za frunto. 0.70

Tatle, Bevk. trd. vez. 0.70

Tri indijanske povesti. 0.30

Tunel, soc. roman. 1.20

Trenutki oddiha. 0.50

Turki pred Dunajem. 0.30

Ugrabljeni milijoni, roman. 1.50

Ura z angeli. 1.20

V robitvu (Matije). 1.20

Velika pravljica Vodnikov družbe

za leto 1927. 0.40

V koprskem zaključku. 0.35

V okoliščini okrog sveta, I. del. 0.35

2. del. 0.35

Veliki inkvizitor. 0.10

Vera (Waldron), broš. 0.35

Verna, trd. vez. 1.30

Volni mir ali poganstvo I. zv. 0.35

V pustiv je bla, III. zv. 0.35

Vrtinar, (Rabindranth Tagore),

trd. vezano. 0.70

broširano. 0.40

Vojaka na Balkanu, s slikami. 0.25

Velik spokornik in